

MARIBORČAN

LIST ZA OBČINSKO POLITIKO

Uredništvo in uprava:
Koroška cesta 5.

Izhaja vsak torek in petek

Cena: Letno Din 80.—
plačljivo le po prilo-
ženi položnici.

Mariborčani!

Vsakdo je ponosen na svoj domači kraj, ga ljubi in mu želi vsestranskega razvoja. Tudi mi Mariborčani smo ponosni na svoje mesto Maribor. V nas vseh živi zavest: **Mariborski občani smo!** Velik je sicer svet, povsod lahko gremo, ali doma pa smo le v Mariboru. Zato tudi ljubimo svoj Maribor in mu želimo splošnega napredka.

Mariborčani pa hočemo tudi soodločevati o vodstvu Maribora in njegove usode, o delu za njegov napredek. Pravemu mestnemu občanu ni vseeno, kdo in kako gospodari nad Mariborom. Brez ozira na razne osebe, na razne stranke, na razne hujskarije, bo Mariborčan hvalil onega, ki dela za napredek mesta in bo zavrnil onega, ki je le ovira temu napredku. Zato pa se zanima za **občinske volitve**, ki odločajo, kdo bo gospodaril v mestu. Zato se kot volilec zaveda:

Največja pravica Mariborčana je volilna pravica v občinski zastop.

Te pravice se do 3000 Mariborčanov pri zadnjih volitvah ni zavedalo. Ni šlo za občinske volitve. Gotovo pa je, da se bo zdaj pri občinskih volitvah ta zavest bolj poživila, da bo dvignila vseh 8000 volilcev, saj so vendar vsi interesirani na volitvah.

Komu pa naj Mariborčani zaupamo v bodoče mestno upravo, da bomo brez skrbi, da nas ne bodo presenetili kaki boljševiski poizkusi ali kak orjunski terorizem? Mariborčani bomo to pot strogo pogledali v preteklost, pa ne bomo gledali na sladke obljube, ki se ponujajo pred vsakimi volitvami kot sladki cukerkčki, ki naj omamijo volilce. **Pogledali bomo, kdo se je do zdaj že izkazal in kdo se ni izkazal pri upravi mestne občine!** Tistega bomo postavili tudi v bodoče na čelo uprave Maribora, ki je z delom pokazal, da mu je napredek Maribora največja skrb in resna zadeva. Z odločno gesto pa odklanjamo vse one, ki so pri mestni občini, kjer so mogli blizu priti, iskali svoje koristi, kot demokrati v Mestni hranilnici, ravno tako pa tudi vse one, ki hočejo boljševizirati mestno upravo in jo napraviti za svojo politično molzno kravo na škodo in sramoto nas Mariborčanov, kakor to hočejo socialisti.

Ker pa nima vsak Mariborčan popolnega vpogleda v to, kdo se je do zdaj izkazal v vodstvu Mestne uprave in kdo se ni, nam bo to razlagal novi list »Mariborčan«, katerega bomo nekaj številki pošiljali vsem Mariborčanom brezplačno na ogled in pozneje, ako se bo

oglasilo dovolj naročnikov, ga redno izdajali kot mariborski gospodarski list.

Mariborčani, berite vse vam vposlane izvode »Mariborčana«, da boste vedeli 18. decembra, ko se odloča usoda Maribora za nadaljna tri leta, voliti tako, da bo v korist Maribora. Že danes pa smo prepričani, da boste sami spoznali iz dejstev, ki bodo pričala za ene ali druge, da bo treba pri teh volitvah, da volijo vsi, ki so za napredek Maribora:

1. škrinjico!

Občinske volitve v Mariboru!

Dne 18. decembra bomo v Mariboru zopet volili. Izvoliti je treba nov občinski svet. Razne stranke se že ponujajo in se bodo še ponujali Mariborčanom, da bi jih volili. Za Mariborčane pač ni vseeno, kdo pride v občinski svet. Če pridejo na magistrat **resni možje, ki znajo delati, ki znajo varčevati, ki znajo gospodariti, potem bo dobro za Mariborčane.** Če pa se na magistratu vgnezdijo lahkomišelnih gospodarji, ki znajo občinsko premoženje samo zapravljati in razmetavati, potem pa bo za Mariborčane slabo, zelo slabo, **ker bodo morali globoko v žep seči in plačevati velike nove davke in doklade**, ki jim jih bodo naložili zapravljivci v občinskem svetu. **Zato pa, Mariborčani, premislite dobro, kateri stranki boste dne 18. decembra dali svoje glasove.**

Kaj hoče Slovenska ljudska stranka v občinskem svetu?

Naša stranka SLS hoče tudi znanprej delati kakor je delala dozdaj.

1. SLS se bo z vso močjo borila za samostojnost mestne občine, ki je v resni nevarnosti. Delala bo za ohranitev in utrditev jugoslovensko - patrijotičnega življa v Mariboru. Ztirala bo brezpogojno vsako nasilje in vsak terorizem, naj pride od katerekoli strani. SLS je za sporazumno delo z vlado in oblastnim odborom za koristi Maribora.

2. Na gospodarskem polju smo za skrajno varčevanje v občini. Občinski svet mora varovati občinsko imetje, mora skrbeti za ceste in ulice, da bodo v dobrem stanju, vse to pa se da doseči tudi, če se varčuje z občinskim denarjem. Občina ima električno podjetje, plinarno, klavnico, avtobuspodjetje in dr. Vsa ta podjetja se morajo voditi dobičkanosno. Pred vsem bo treba v bližnji prihodnosti izpopolniti avtobuspodjetje. SLS je brezpogojno proti temu, da

bi se našim Mariborčanom nalagali sploh kaki novi davki ali nove doklade, ker je prepričana, da pri varčnosti dozdajne doklade popolnoma zadostujejo in ker so Mariborčani že tako obloženi z raznimi davki, da že sploh dihati več ne morejo.

3. SLS zahteva, da občinski svet z vsemi močmi pospešuje naše domače obrtništvo in trgovstvo in ga ščiti, da obrtnikom in trgovcem ne nalaga previsokih davkov, ker jih ne morejo plačevati! Pospešuje pa se naj tudi industrija, ki ima ravno v Mariboru radi električne sile veliko prihodnost. Obrtno šolstvo, trgovska nadaljevalna šola ter gostilničarska šola se morajo izdatno podpirati.

4. Ker je SLS prepričana, da tujci, ki pridejo v Maribor, pustijo v mestu tudi mnogo denarja in dajo zaslužiti trgovcu in obrtniku, gostilničarju in industrijalcu, zato zahteva SLS, da občinski svet neguje tujski promet, da skrbi za olepšavo mesta, za čistost ulic in cest, za snažne in dobre hotele. Vso skrb mora obračati občina na to, da Maribor dobi obmejni kolodvor in nove carinarnice, ker bo s tem tudi dotok tujcev v Maribor večji in radi tega tudi večji dotok denarja.

5. SLS hoče obračati v novem občinskem svetu vso pozornost ljudskemu, meščanskemu, stanovskemu in strokovnemu šolstvu. Podpirati hoče študijsko knjižnico, poučna predavanja, razna izobraževalna društva. Dobro gledališče je za mesto kulturna potreba.

6. Občina ima tudi velike socialne naloge in SLS bo prva, kakor je bila dozdaj, ki bo zahtevala, da občina svoje socialne naloge točno izvrši.

a) Pred vsem so reveži, sirote in bolniki potrebni pomoči. Šolske kuhinje ter preskrba revnih otrok z učili in obleko, so revnim otrokom nujna potreba. Za onemogle meščane se mora dosedanja oskrbnišnica razširiti. Otroška zavetišča se naj izpopolnijo.

b) SLS hoče, da občina pospešuje zidavo zdravih stanovanj in da po svojih močeh tudi sama zida.

c) Skrb za zdravje občanov je glavna naloga občine. Zato bo SLS po svojih zastopnikih skrbela za zdrava izprehajališča in parke, za zboljšanje parne kopele, posebna skrb ji pa bo novo dravsko kopališče.

č) SLS zahteva, da sanitetne komisije nadzorujejo javno zdravstvo, kopališča, stranišča, vodo, vodovod, kanale, gostilne, stanovanja itd. ter da

tržno nadzorstvo pazi na zdravo meso, na sadje in druga živila na trgu.

d) Borzo dela naj prevzame in upravlja občina s podporo vlade. Brezposelne naj občina po potrebi podpira, posebno naj brezposelnim priskrbi delo.

e) SLS zahteva, da ljudska kuhinja razširi svoje delovanje tudi na desni dravski breg v magdalensko predmestje.

f) Posebna zahteva SLS pa je, da se kanalizira meljsko predmestje in se na ta način v Melju odstrani smrad in nesnağa, ki ju povzroča Počehovski potok.

Mariborčani! Tu imate kratko povedano, kaj hoče Slovenska ljudska stranka delati v novem občinskem svetu. Iz tega kratkega programa že spoznate, da je SLS v resnici stranka neumornega dela za koristi Mariborčanov, kakor je to zadnja tri leta v dejanju pokazala pod svojim neumorno delavnim županom g. dr. Leskovarjem. Kamorkoli pogledaš v mestu, povsod se živahno dela in tako se bo delalo tudi naprej, ako bode izkazali pri volitvah dne 18. decembra Slovenski ljudski stranki svoje zaupanje s tem, da vržete svoje kroglice v prvo škrinjico.

Železničarji, čitajte to!

Gospodarska poslovalnica — skladišče živil rešeno! Kakor je vsakemu železničarju v Mariboru znano, je pretila resna nevarnost, da se gospodarska poslovalnica (prejšnji »Lebensmittelmagazin«), katera oskrbuje železničarje in njihove familije z živili, razpusti. Če bi se bilo to zgodilo, bi bil to za vsakega železničarja, uradnika kakor delavca, hud udarec. V poslovalnici dobi železničar na knjigo (na kredit) živila, a na koncu leta je še deležen čistega dobička poslovalnice. Denar za živila se ob plačilnem dnevu odteguje; cene so v živilskem skladišču nižje kot drugod, ker železnica brezplačno prevaža in dovažajo blago. Po zaslugi samostalnih demokratov se je hotelo to važno ustanovo razpustiti, premoženje pa so gotovi krogi nameravali vzeti poslovalnici in ga proglasiti kot last države. Železničarske familije bi bile oropane te važne in koristne ustanove in bi morale iskati kredita drugod, če bi ga dobile! Kdo je preprečil to pretečo nesrečo? Ali morda socialni demokrati? Ali orjunaški samostojni demokrati? Ne! Ne eni ne drugi niso storili prav nič, da bi preprečili veliko nevarnost, ki je pretila vsem železničarjem v Mariboru in okolici! Pač! Socialisti so »reševali« to zadevo tako, kakor znajo razni Bahuni, Smaseki in Erženi reševati take zadeve! Govorijo, hujskajo, kričijo, sklepajo papirnate demagoške resolucije, a dejanski ne znajo storiti prav ničesar, da bi se nevarnost odstranila! Slovenska ljudska stranka je bila, ki se je tu odločno in neustrašeno potegnila za pravice železničarjev. Jugoslovanski klub je na prošnjo »Prometne zveze« določil mariborskega poslanca Žebota in še nekatere druge z naročilom, naj na vsak način skušajo preprečiti razpust »Gospodarske poslovalnice« in konfiskacijo premoženja te ustanove. To premoženje znaša nad 9 milijonov dinarjev! Ko še naša stranka niti ni bila v vladi, se ji je s svojim vplivom in na-

stopom posrečilo, da skladišča živil ostanejo in da ostane prej omenjena vsota ohranjena železničarjem. Ministrstvo oziroma Generalna direkcija železnic je dne 4. maja 1927 pod F. O. Br. 7931-27 v smislu akta G. D. F. O. Br. 12401-27 odtočilo, da se sedanja Gospodarska poslovalnica v Mariboru in v Ljubljani sicer razpusti, a njeno premoženje se prenese na novo ustanovljeno zadrugo uslužbencev državnih železnic. Na ta način se je rešilo to zadevo! Poslanec Žebot, ki je sedaj tudi naš kandidat za občinski svet v Mariboru, ni miroval poprej, dokler se mu ni posrečilo rešiti ogromno premoženje nad 9 milijonov dinarjev za naše železničarje! Ako ne bi bila Slovenska ljudska stranka napela v tem slučaju vse moči, bi danes ne bilo več skladišča živil in celo premoženje nad 9 milijonov dinarjev bi bilo vandrało v Beograd! To vse je zgodovinska resnica! Za vse to imamo dokaze v rokah! Železničarji v Mariboru, bodite hvaležni Slovenski ljudski stranki s tem, da 18. decembra glasujete po ogromni večini za njeno prvo škrinjico!

Kje pa so bili Petejan, Pivko in drugi? Ko so voditelji in poslanci Slovenske ljudske stranke bili neprestano na delu, da rešijo Mariboru in železničarjem skladišče živil, so razni Bahuni, Petejani in Erženi v »Volksheimu« in pri Götzu samo kričali proti »farjem«, pozivali na odpad od vere, agitirali za krematorij. Ali ima ubogi železničar kaj od tega? Ali se tako skrbi za kruh? Socialisti so samo hujskači, storili pa še nikdar nič niso za zboljšanje položaja železničarjev. To stoji! Pivko in samostojni demokrati pa se za take »malenkosti« sploh ne brigajo, ker jim nič ne nesejo. Slavenska banka in Mestna hranilnica sta jim važnejši ustanovi!

Kaj bo sedaj z Gospodarsko poslovalnico? Snuje se zadruga železničarjev, ki bo Gospodarsko poslovalnico prevzela in vodila nemoteno dalje. Premoženje, premično in nepremično, pride v last zadruga. Med železniško upravo in novoustanovljeno zadrugo se vršijo pogajanja glede raznih podrobnosti prevzema. Ker še do 1. decembra, ko bi se bila morala izvršiti likvidacija poslovalnice, ni moglo biti vse rešeno, je poslanec Žebot zaprosil ministra in generalnega direktorja, naj se poslovanje skladišča živil v dosedanji obliki podaljša do 1. januarja 1928. To se je tudi zgodilo. Šele s 1. januarjem preide skladišče živil v pravo last železničarjem, t. j. prevzame ga zadruga. To je za železničarje

v Sloveniji ogromen uspeh. Vsi trezni in pametni železničarji bodo se skazali Slovenski ljudski stranki in poslancu Žebotu bodo hvaležni s tem, da bodo dne 18. decembra oddali volilne kroglice v prvo škrinjico!

Za osobe Gospodarske poslovalnice in njeno usodo se socialisti in demokrati niso prav nič brigali. Slovenska ljudska stranka pa je določila poslanca Žebota, da je prevzel braniteljstvo osobja. V Mariboru šteje poslovalnica okoli 70 oseb. Če bi bila poslovalnica razpuščena, bi bili ti reveži na cesti. Dasiravno so plačevali že leta in leta v penzijski sklad, so jih hoteli kar kratko odsloviti. Žebotu se je z neprestanimi intervencijami posrečilo doseči, da mora zadruga prevzeti vse osobe in poslovalnica jim bo morala plačati posebno odškodnino, že vplačane penzijske premije pa se morajo prenesti na novo zavarovanje za penzijo in starostno ter bolezensko oskrb. Na tihem so delali pristaši in zastopniki SLS, med tem ko so Eržen, Petejan, Grčar in Bahun gonili protiversko lajno! Dejanja govore! Zatorej, železničarji, proč od voditeljev socialnih demokratov in pridružite se resnim zagovornikom vaših pravic! To so edino zastopniki Slovenske ljudske stranke!

Kaj je storila SLS za Maribor in kaj njeni nasprotniki?

Kasarne in socialisti. Mariborčanom je znano, da so skoraj vse kasarne občinska last. Vojaška oblast jih ima samo v najemu in plačuje za nje še zdaj tisto najemnino, kakor jo je plačevala Avstriji pred vojsko, to je, letno plača za vse vojašnice mestni občini samo 31.000 dinarjev. Občina bi morala le za popravila vojašnic vsako leto izdati 600.000 do 800.000 dinarjev, dobi pa za nje le 31.000 dinarjev. Vsak pameten Mariborčan uvidi, da to ne gre, le socialisti z Grčarjem in Bahunom in pa demokrati, ki so jih od 1922 do 1924 na magistratu podpirali, tega niso hoteli uvideti. V občinskih sejah pri zaprtih vratih so sicer govorili, da to ni prav, storili pa niso ničesar, da bi priskrbeli občini višjo najemnino. Zastopniki SLS so vedno zahtevali, da župan napravi prav odločne korake, da doseže višjo najemnino, pa gospod socialist Grčar ni storil nič. Parkrat se je sicer peljal na račun občine v Beograd na izprehod in celo g. Bahun je enkrat »obiskal« vojnega ministra, pa odločnega koraka so se bali, ker socialisti imajo grozen strah pred bridko sabljo. Priti je moral »klerikalni« župan, da izvojuje za mestno občino pravico proti vojaški oblasti. Občinski svetniki SLS so takoj pri prvem proračunu za leto 1925 zahtevali, da se ta kričeča krivica odpravi in župan g. dr. Leskovar je res podvzel vse, kar je bilo mogoče, da doseže primerno višjo najemnino. In ko vse ni nič pomagalo, pa je občina vložila po dr. Leskovarju pri sodišču tožbo zoper vojaški erar. In občina je tožbo tudi dobila. Sodišče je že v prvi in drugi instanci razsodilo, da mora vojaški erar plačevati občini za vojašnice letno najemnino 1.803.000 Din namesto

dosedanjih 31.000 Din. Občina bo dobila po teh razsodbah od vojaškega erarja za nazaj od leta 1925 okoli 5.200.000 dinarjev, zanaprej pa vsako leto 1.803.000 dinarjev. To je velikanski uspeh SLS in njenega neustrašenega župana dr. Leskovarja. Če bi bil že socialist Grčar to akcijo začel, bi se bila dobila odškodnina tudi za dobo, ko je on županoval. Ker pa ni storil ničesar, zato občina za čas od l. 1921 do 1924 tudi nič ne dobi. Mariborčani! Ali res hočete dne 18. decembra voliti socialiste, ki so s svojo brezskrbnostjo in lenobo od l. 1921 do 1924, ko so imeli na magistratu večino, samo pri kasarnah občini zapravili težke milijone? Kdor le malo gospodarsko misli, bo volil 18. decembra SLS, ki je po svojem županu dr. Leskovarju občini priborila za vojašnice samo za nazaj nad 5 milijonov dinarjev, za naprej pa vsako leto okroglo 1.800.000 dinarjev. Vrzite torej svoje kroglice le v prvo škrinjico, ki je škrinjica vztrajnega in neumornega gospodarskega dela za občino!

Tudi stanovanjski davek bi socialisti radi imeli. Leta 1922 so socialisti predlagali občinskemu svetu tudi stanovanjski davek. Dali so takrat v velikih počitnicah po dijakih premeriti po mestu vsa stanovanja in so na podlagi teh mer izdelali za vse najemnike seznam, iz katerega je razvidno, koliko tega davka bi morali plačati posamezni najemniki. Ta rdeči davek bi ne bil zadel toliko bogatašev z luksurijoznimi stanovanji, temveč ravno revne in srednje sloje. Samo nekaj slučajev! Železničarska družina brez otrok ima kot stanovanje dve sobi. Stanovanje je podzemsko in silno vlažno in nezdravo. Po Bahunovem načrtu bi bil moral plačati ta ubogi železničar 133 Din davka. Nek davčni uradnik St. je imel pri Bahunu predpisanega tega davka 1000 Din, skoraj toliko, kot je takrat znašala njegova plača; sodni sluga Z. bi bil moral plačati za neko temno in mokro luknjo 36 Din itd. Tega davka bi bili morali plačati Mariborčani mesečno okoli 190.000 Din, t. j. na leto 2.280.000 Din. SLS je leta 1922 v občinskem svetu odločno protestirala proti temu davku in dosegla, da je ta, od socialistov predlagani davek zares tudi propadel. Pa Bahunu še ta davek vedno hodi po glavi. Ne more se ločiti od njega. Vedno fantazira o tem, kako bi naložil Mariborčanom še nova bremena. Če bo na magistratu Bahun s svojimi socialisti dobil večino, potem pa si stanovanjski najemniki kar lahko pripravite vsak mesec stotake, da bodeate poleg najemnin mogli plačati še tudi stanovanjski davek. Stanovanjski najemniki, ki drvijo čez drn in strn za Bahunom in volijo s socialisti, si sami nalagajo neznosna bremena. Zato pa proč z Bahunom, proč z Grčarjem, proč s socialisti, ki hočejo iztisliti iz svojih volilcev še zadnje pare! Mariborčani! Volite v nedeljo, 18. decembra vsi v prvo škrinjico, ker SLS Vas hoče braniti pred davki.

Še en novi davek diši g. Bahunu. — Zadnjič smo povedali Mariborčanom, da jim bodo socialisti, ako dobijo moč na mariborskem magistratu, kmalu naložili splošni užitninski davek, ki ga bodo mestni dacarji pobirali na vseh potih in cestah, ki peljejo v mesto. Pa g. Bahun ima pripravljen še en novi davek, in to

je, davek na gostilniške cehe. Že l. 1922 so socialisti predlagali občinskemu svetu, da se naj plača od vsakega gostilniškega računa pet procentov davka za občino. Torej če greš v gostilno in tam ješ in piješ in narediš 10 Din cehe, potem boš moral plačati še 50 par za občino. Uradniki, nameščenci in delavci, ki ste navezani na hrano v gostilnah, pomislite, koliko bo za Vas znesel ta davek celo leto! Leta 1922 so pokopali ta davek občinski svetniki SLS s svojim skrajno odločnim nastopom in so prihranili s tem Mariborčanom velike milijone. Seveda se g. Bahunu še vedno sline cedijo po tem davku in če bo mogel, bo takoj zopet predlagal, da se ta davek upelje, kajti predlog ima že izdelan. In podpirali ga bodo tudi naši demokrati, ki so že l. 1922 glasovali v občinskem svetu za ta davek. Gg.: Kejžar in Weixl, ki sta kandidata na demokratski listi, sta že leta 1922 bila vsa vneta za ta davek, tako da sta glasovala zanj. Če bosta letos izvoljena v občinski svet, bosta seveda zopet navdušena za davek, za katerega sta že pred petimi leti oddala svoje glasove. Mariborčani! Kdor bo glasoval za socialiste in za demokrate, ta bo naložil sebi in meščanom velikansko breme gostilniškega davka in bo dne 18. decembra grdo pljunil v svojo kupico in skledo, iz katere bo pil in jedel v gostilni, kajti vsaka gostilniška porcija bo zabeljena s petodstotnim davkom za socialiste in demokrate. Zato pa vrzite na dan volitve svoje kroglice v prvo škrinjico, ker odborniki SLS so že leta 1922 onemogočili ta davek in ga bodo onemogočili tudi še zanaprej.

Demokrati in občinsko gospodarstvo. Znano je, da so demokrati skrajno slabi gospodarji. Uničili so Slavensko banko, v kateri so ubogi Slovenci izgubili okroglo 100 milijonov dinarjev. Skrajno slabo so gospodarili v Mestni hranilnici, tako da je bila oblast prisiljena, razpustiti hranilnični odbor in ga razgnati. Na svoji listi imajo demokrati tudi znanega g. Kejžarja, ki je nad vse slab javni gospodar. Kejžar je bil demokratski odbornik pod županom Grčarjem. Postal je takrat celo mestni svetnik. Pa za vse to mu ni bilo veliko. G. Kejžar je videl, da bi se dalo pri mestnem električnem podjetju dobro zaslužiti, zato se je tako dolgo trudil, da so ga socialisti in demokrati nastavili za direktorja mestnega električnega podjetja s takrat zelo masno plačo 4000 Din mesečno. Nekaj nad eno leto je vladal g. Kejžar v mestnem električnem podjetju in je v tem kratkem času spravil podjetje v popoln nered. Ko se je začelo po mestu govoriti o neredu v električnem podjetju, mu je naš župan g. dr. Leskovar nepričakovano dal preiskati blagajno. In blagajna ni »štimala«. Zato je dr. Leskovar poslal revizorja v podjetje, da preišče vse Kejžarjevo poslovanje. In tam se je našel tak gorostasten nered, da so pozneje morali pregledovalci električnega podjetja izjaviti, da je vsled Kejžarjevega nereda in vpisovanja, oziroma nevpisovanja v razne knjige, popolnoma nemogoče za leto 1924 napraviti pravilno bilanco. G. Kejžar je seveda moral pobrati šila in kopita ter zapustiti električno podjetje! Dr. Leskovar je kot župan s svojim odločnim nastopom proti Kejžar-

ju električnemu podjetju in mestni občini otel in rešil milijone! Res, velika drznost za demokratsko stranko, da si upa zopet kandidirati tako »gospodarsko kapaciteto«, kakor je Kejžar! Ali hočete Kejžarja zopet napraviti za direktorja v električnem podjetju? Zato pa proč s stranko, ki Mariborčanom na novo vsiljuje moža, ki ima električno maslo na glavi! Kdor voli demokrate, podpira korupcijo in škoduje občinskemu gospodarstvu!

Trgovcem in obrtnikom v Mariboru! Vi veste, da so se zastopniki SLS že več let potegovali za to, da dobi Maribor avtomatsko poštno centralo. Ko je bila leta 1924 kratko časa SLS na vladi, se je položil temelj za to ustanovo. Davidovičev pristaš minister pošte dr. Pero Markovič je tedaj obljubil, da se bo oziralo tudi na Maribor. Trgovski krogi se bodo gotovo spominjali, da je tedaj na inicijativo poslanca Žebota sklical župan dr. Leskovar posvetovanje na mariborski magistrat. Na predlog dr. Leskovarja se je sklenila obširna spomenica, ki se je poslala ministrstvu pošte. Za avtomatično centralo pa se prav nič niso zanimali samostojni demokrati v PP vladi. Šele, ko je prišel v ministrstvo pošte kot načelnik inž. M. Osano, smo dobili dobro pomoč za doseg centralne. Dasi-ravno so nam pod PP režimom direktno odrekli avtomatično centralo, češ, za Maribor je ni treba, so naše intervencije vendar uspele. Ker je bila za neko drugo mesto (mislim Sarajevo) naročena prevelika centrala, smo polovico te centralne vendarle dobili v Maribor. Avtomatična centrala se sedaj montira in dosegli smo, da je določen zadnji obrok 300.000 Din za montiranje, četudi ta vsota ni bila določena v proračunu. Ta naprava, ki bo posebno za trgovce, obrtnike in industrijo v Mariboru neprecenljive vrednosti, je zasluga našega župana dr. Leskovarja in poslancev SLS! Tega niti g. Weixl ne more tajiti!

Invalidi!

Minister za socialno politiko dr. Gosar pripravlja predlog, da se invalidski zakon popravi. Pred vsem se bo zakon popravil v toliko, da bodo tudi tisti invalidi, ki so zamudili rok za dokazilo svoje invalidnosti, ali pa jih je komisija odbila, lahko prišli do svojih pravic in podpore. To je zelo važna stvar.

Nadalje opažamo v Mariboru, da sedaj, ko je pristaš Slovenske ljudske stranke, dr. Gosar, minister za socialno politiko, dobivajo tudi invalidi v Mariboru izvanredne enkratne podpore. V par mesecih, kar je Gosar minister, je nad 50 ubogih mariborskih invalidov dobilo znatne podpore. Invalidi, če hočete, da se bo vaš žalosten položaj vsaj v najhujših stvareh zboljšal, pojdite v Slov. ljudsko stranko in volite 18. decembra samo SLS. Dajte kroglice v 1 škrinjico.

Slovenska ljudska stranka ima med kandidati za občinske volitve tudi več invalidov, ki bodo zastopali v bodočem občinskem svetu žrtve svetovne vojne. Med temi kandidati so tovariši: Golež, Pravdič, Kopina, Tratnik in drugi. Oddajte invalidi svoje kroglice 18. decembra v prvo škrinjico. S tem boste volili tudi invalide!

SLS za pomoči potrebne v Mariboru.

Proti 24 urnemu delu na kolodvoru. Velika krivica se godi vratarjem in delavcem na glavnem kolodvoru. Letos so visoki gospodje pri ljubljanski direkciji kar naenkrat predpisali 24 urno službo. Ubogi delavec in vratar morata biti neprestano 24 ur na nogah. In za čezurno delo in službo jim uprava ne da nikake odškodnine. Prizadeti železničarji so se obrnili na poslanca Žebota in sedanjega kandidata za občinski svet s prošnjo, da intervenira, naj se odpravi 24 urna služba. On je to tudi storil in te dni je dobil odgovor, da bo ta zadeva rešena v smislu zahtev železničarjev.

Tudi materijalno skladišče na korokem kolodvoru ostane. Železniška uprava je nameravala ukiniti tudi materijalno skladišče v Mariboru. Hoteli so ga prenesti v Zagreb. V tem slučaju bi Maribor imel dvojno škodo. Nad 100 familij naših železničarjev bi ali izgubilo zaslužek, ali pa bi se morale preseliti v dragi Zagreb. Na drugi strani pa bi naše mesto izgubilo važno ustanovo. Prometna zveza je pravočasno opozorila na to zastopnike SLS in poslanec Žebot je uspešno interveniral v tej stvari. Tako ostane materijalno skladišče v Mariboru. Ko so se naši trudili za ohranitev skladišča, pa so Petejani, Erženi in Bahuni ubijali po »Volksstimci« in Volksheimu — klerikalnega zmaja. Socialisti znajo samo frazariti, farbati ljudi, a pravic in koristi ljudstva ne znajo braniti!

Čevljarski mojstri in pomočniki! Milijonarji in fabrikanti so se spravili nad vas in bi vas radi uničili. Češki fabrikant žid Bata Vam je napravil že ogromno škodo z uvozom svojih čevljev. Nedavno je poskusil udariti še male čevljarske mojstre po vseh mestih. Hotel je ustanoviti delavnice in popravljavnice za čevlje. Če bi se to zgodilo, bi bili naši domači čevljarji uničeni. Zadruga čevljarjev v Mariboru si sama ni znala in ni mogla pomagati. In zopet je bila tista stranka, proti kateri nekateri socialistični obrtniki toliko rohnijo, to je Slov. ljudska stranka, ki je pomagala čevljarjem. Poslala je poslanca Fr. Žebota, da je storil vse potrebne korake pri velikem županu in pri ministrstvu za trgovino in obrt. **Bata ne bo dobil dovoljenja za popravljavnico!** Slovenska ljudska stranka je s tem pokazala, da je resnična braniteljica malega in srednjega obrtnika. Slovenska ljudska stranka ima moč, da bo delo lahko tudi nadaljevala. Obrtniki! Ne verjamite takozvani »obrtne stranki«, ki nima nobene moči! Volite vsi SLS, ki ima prvo škrinjico!

Tri familije rešene. Na podlagi grdih denuncijacij socialistov in orjunašev, so bili letos spomladi trije družinski očetje nagloma prestavljeni iz Maribora v Srbijo. To so bili strojevodje Medvešek, Pelko in Žagar. Rdečim denuncijantom se niso smilile žene, starši in nedolžni otroci. Iz gole strankarske strasti so jih pomagali odtrgati od familij! Kar so ti trije mučeniki prestali, se ne da lahko popisati. Le vprašajte jih, rdečkarji in samostojni demokrati, saj veste za njih

naslove! Organizacija socialnih demokratov se ni prav nič brigala za usodo nesrečnih žrtev! Niti na smrt bolna (je tična) žena se jim ni smilila! Bolezen, pomanjkanje in obup se je naselil v hiše teh nesrečnih družin! Socialisti se niso zmenili za nje! Kričali so po Mariboru o papežu, škofih, »farjih«, a družine so pustili poginjati! In od rdečih voditeljev osovraženi »klerikalci« Žebot je bil, ki je z energično intervencijo spravil po nedolžnem pregnane družinske očete zopet nazaj v Maribor k njihovim družinam! Skrijte se vi, socialistični hujskači! Vi spravljate ljudi v nesrečo! Pristaši in voditelji SLS pa so jim branitelji!

Naši socialisti za barake! V predzadnji seji občinskega sveta so Bahun in tovariši vprašali g. župana, zakaj se še ni popravila tretja baraka v Dankovi ulici. Gospod župan je takoj pojasnil, da je v smislu uradnega poročila gradbenega urada ta baraka v tako slabem stanju, da se sploh popraviti ne da, in bi bilo naravnost škoda za okrog 50.000 dinarjev, kar bi stalo popravilo. Zato se je občina rajše odločila, da pripravi kakih 20 do 30 stanovanj v Dravski vojašnici, ki so vključ starem poslopju vendar še stokrat boljša kakor pa neznosne luknje v piravi baraki. Socialisti pa s tem odgovorom niso bili zadovoljni, temveč so vpili: »Če je baraka pirava in za nič, naj se pa postavi nova baraka.« **Tako zahtevajo socialisti, da naj občina stavi barake, kakor da bi reveži ne bili vredni stanovanja v kaki pošteni hiši.** Mi pa pravimo, da tudi reveži spadajo v hiše in ne v barake! Občina bo tudi za reveže pripravila snažna stanovanja, da se jim ne bo treba potikati po zasteničenih barakah. V barake pa naj se potem umaknejo gg. Bahun, Eržen in drugi vodje socialistov, če se jim tam stanovanja tako silno dopadejo! Zato pa delavci, ki morate prenašati nesnago v barakah, pokažite na dan volitve socialistom figo v njihovo škrinjico ter volite v prvo škrinjico zastopnike SLS! Proč z zagovorniki barak!

Še Eržen hvali Slov. ljudsko stranko! V zadnji »Volksstimci« je otvoril Eržen volilni boj s skrajno »okornim« in dolgočasnim oklicem. V tem oklicu sam gosp. Eržen hvali »klerikalce«, ko izrecno piše, da so se zadnja leta »klerikalci« v občinskem svetu zelo poboljšali, da so skrbeli za reveže in podpirali siromake, da so mestne delavce dobro plačevali, da so zidali stanovanjske hiše in s tem pobijali stanovanjsko bedo, da so celo za brezposelne podpore določili tako visoke vsote, da se ves denar niti porabiti ni dal in da so za razne socialne ustanove izdali blizu poldrug milijon dinarjev, česar niti socialisti pod socialističnim županom Grčarjem niso skup spravili. Ko smo čitali v Erženovi »Volksstimci« ta velikanski slavospev na »klerikalce«, sprva svojim očem nismo verovali. In pogledali smo še enkrat bolj natančno, če nimamo morebiti v rokah kakega »klerikalnega« lista, pa prepričali smo se, da je ta slavospev na mariborske »klerikalce« v resnici objavljen v Erženovem socialističnem listu »Volksstimme« v št. 97 z dne 4. decem-

bra 1927, na str. 3. v srednji koloni. SLS je torej v zadnjem občinskem svetu delala tako imenitno in tako vzorno, da jo mora javno hvaliti celo g. Eržen, ki bi drugače te preklicane »klerikalce« najrajši za »fruštik« požrl, če bi se ne bal, da bi mu obležali v želodcu. **Zato pa, Mariborčani, volite 18. decembra v prvo škrinjico Slovensko ljudsko stranko, kateri celo Eržen ne more odreči hvale!**

Mariborskim volilcem v poduk in zabavo.

Razpis velikih nagrad! 1. Onemu, ki nam pokaže eno stanovanjsko hišo, ki jo je sezidala mestna občina pod socialističnim županom Grčarjem — izplačamo 10.000 Din. — 2. Onemu, ki je za Bahunov predlog, naj občina namesto hiš, zida barake — zastonj poseben trihter iz Nürnberga, da si bo pameti nalil v glavo! — 3. Onemu, ki pokaže eno ulico, ki so jo uredili, tlakali oz. kanalizirali pod socialističnim županom Grčarjem — zagotovilo, da se bo ulica po njem imenovala. — Prihodnjic objavimo one, ki so te nagrade zadeli in razpišemo nove.

Ne darujte v socialistični Klingelbeutel! Za rešitev delavskega vprašanja je nujno potrebno, da se Eržen igra s svojimi neresničnimi poročili in izgublja tožbo za tožbo. Ker demokrat dr. Reisman po lastni izjavi zastopa Eržena zastonj, ne vemo, zakaj so socialisti med delavci pobirali denar za te tožbe? Kje je ta denar? Zakaj naj delavci plačujejo, kar Eržen zažura in kjer ga on polomi? Ne mečite denarja v Dravo!

Zaroka. Zaročila sta se te dni socialistična stranka in Orjuna. Pri zaroki je opravil vse funkcije dopisnik »Jutra« dr. Reisman. Poroka sledi v kratkem. Toaleta pri poroki: rdeča in črna srajca, pa frak. S tem preide dosedanje premoženje ene stranke, to je slamoreznica — v last obeh. Bilo srečno!

»Wiensystem« — vpeljejo socialisti v Mariboru. Sistem se razdeli na razne panoge. 1. Demonstracije, 2. požiganje sodnih palač, 3. hujskanje množic, da se preliva kri in da padejo na ulicah stotine nedolžnih delavcev, 4. da se izvršujejo atentati, 5. da se krade pri organizacijah delavski denar na debelo. — Iščejo za te posamezne stroke specialistov. Ostali socialisti naj jim samo pomagajo kot na — Dunaju.

Stanovanje na razpolago! Socialist Bahun je za to, da se mora še nadalje prebivati v 3. Dankovi baraki, naj se ne zida hiš, ampak popravljajo barake. Ker se bo te dni gotovo sam tja preselil, je njegovo stanovanje prosto.

Oddata se
dve lepi, zdravi in prostorni
stanovanji,
ki sta jih imela dozdej gg. Bahun in Eržen, katera se preselita te dni v barake. Več se izve pri gg. Bahunu in Erženu v Dankovih barakah.